

GÖTEBORGS UNIVERSITET
Institutionen för svenska språket

MAIL ELLER MEJL –
en undersökning av stavningen av engelska lånord i
svenskan

Mareike Timm

Specialarbete, 15 poäng
Nordiska språk, fördjupningskurs
Höstterminen 2007
Handledare: Anders-Börje Andersson

Sammandrag

I denna uppsats undersöks engelska lånord som har samma uttal på engelska och svenska, men som skiljer sig åt i stavningen. Det ena stavningssättet är det ursprungliga, engelska och det andra det försvenskade. Båda används av språkbrukare i Sverige i dag.

Syftet med uppsatsen är att undersöka om det finns skillnader i användandet av dessa lånord mellan könen och mellan olika åldersgrupper. För att erhålla svar på denna fråga sammanställde jag elva meningar innehållande sexton av den omtalade gruppens lånord som undersökningens deltagare skrev ner efter att jag hade läst dem.

Resultaten som jag fick visar att män och unga människor oftare tenderar att använda den engelska stavningen än kvinnor. Även frekvensen av det engelska stavningssättet hos de enskilda orden liksom hos fyra ordpar, bestående av substantiv och tillhörande verbet, har undersökts. Det visar sig att vissa ordpar mestadels används i sina ursprungliga former, medan andra helst används i de försvenskade varianterna. Frekvensen av de olika stavningssätten för de enskilda orden skiljer sig också mycket åt.

Nyckelord

lånord, engelska, stavning

Innehållsförteckning

	Sida
1. Inledning	1
2. Syfte och forskningsfrågor	2
3. Bakgrund	3
3.1. Lånetyper	3
3.1.1. Ordlån	3
3.1.2. Begreppslån	4
3.1.3. Blandlån	4
3.2. Uppkomst av lånord	4
3.2.1. Anledning till import	5
3.2.2. Tidpunkt för import	5
3.3. Språkrådets rekommendationer	7
4. Tidigare forskning	8
5. Material och metod	10
5.1. Urval av ord	10
5.2. Åldersmässig indelning	10
5.3. Urval av informanter	11
5.4. Genomförande	12
5.5. Klassificering av felstavningar	12
6. Resultat	15
6.1. Fördelning på ålder	15
6.2. Fördelning på kön	16
6.3. Stavningen hos de enstaka lånorden	18
6.4. Stavningen av ordparen	19
6.4.1. Ordparet fightar – fight	20
6.4.2. Ordparet tejpar – tejp	21
6.4.3. Ordparet mailar – mail	22
6.4.4. Ordparet fejka – fejk	22
6.5. Sammanfattning	23
7. Diskussion	24
8. Litteraturförteckning	26
9. Bilaga	27

1. Inledning

Ett språk lånar in ord när det kommer i kontakt med ett annat. Svenskan har framförallt under 1800- och 1900-talet importerat en mängd ord från engelskan.

En debatt pågår – inte bara bland språkvetare – som handlar om engelskans inflytande på det svenska språket. Den ena sidan hävdar att lånord utarmar språket och ”ökar avståndet mellan olika generationer och grupper”, medan den andra sidan tycker att de berikar språket med nya uttrycksmöjligheter och ”minskar avståndet mellan olika språk och kulturer” (Edlund & Hene 1992:123). Inte minst handlar debatten om hur man borde skriva engelska lånord. Skall man vårda det svenska språket och anpassa alla lånord till det svenska språksystemet?

Lånord är ett populärt forskningsämne, men just hur det ser ut med lånord som uppvisar samma uttal på två språk – engelska och svenska i det här fallet – men som skiljer sig åt i stavning, har det inte forskats om så mycket. Min undersökning går därför ut på att granska hur det förhåller sig mellan stavningssätten i olika grupper av personer och vilket sätt att skriva språkbrukare tenderar att välja.

2. Syfte och forskningsfrågor

Syftet med denna uppsats är att undersöka hur engelska lånord med samma uttal, men med olika stavningsmöjligheter i två språk används av olika personer beroende av ålder och kön. Fenomenet som ska undersökas är sättet att skriva dessa lånord; antingen den ursprungliga engelska formen eller den som i skrift anpassats till det svenska språkssystemet.

Mina forskningsfrågor är följande:

- Hur frekvent är det engelska respektive det försvenskade stavningssättet av lånorden?
- Finns det skillnader mellan könen och åldersgrupperna och vad skulle de i så fall kunna bero på?

3. Bakgrund

Svenskan, liksom andra språk, har genom olika tider varit utsatt för inflytande från främmande länder och deras språk. I detta sammanhang talar Edlund & Hene (1992:43) om tre viktiga lånordsströmmar: under medeltiden från lågtyskan, under 1600- och 1700-talet från franskan och under 1800- och 1900-talet från engelskan. Det engelska inflytandet har dock inte kommit till ett slut på 1900-talet; svenskan påverkas av och lånar in ord från engelskan än i dag.

3.1. Lånetyper

När man talar om lånord kan man skilja mellan olika lånetyper. Stålhammar (2003) klassificerar dem bara i två grupper, *direktlån* och *översättningslån* och respektive undergrupper. Jag har däremot valt att hålla mig till Birch-Jensens (2007:114ff) och Edlund & Henes (1992:33ff) gruppering.

Såväl Birch-Jensen som Edlund & Hene delar in lånorden i följande grupper: *ordlån*, *begreppslån* och *blandlån*. En annan grupp, som är lite problematisk, är de så kallade *pseudolånen*. Den gruppen omfattar ord som existerar i engelskan, men som inte har samma betydelse i svenskan. Därför borde dessa egentligen inte betraktas som lånord. Ett bra exempel på pseudolån är ordet *freestyle* som i Sverige, men inte i de engelskspråkiga länderna, används för en bärbar bandspelare. Pseudolån handlar alltså inte om en import av ord. Eftersom denna grupp är speciell och inte heller tas med i indelningen av lånord hos Birch-Jensen (2007) eller Edlund & Hene (1992) ska den lämnas utanför också här.

3.1.1 Ordlån

Lånord som tillhör gruppen ordlån importeras så som de är, vilket gör att de även kallas för *direktlån*. Hit hör ord som *baby*, *cool*, *mail* och *headset*. Gemensamt för substantiven i denna grupp är att det inte är lätt

att bilda pluralformerna av dem (Birch-Jensen 2007:114). I engelskan lägger man till ett *-s* till ordet (*babies, mails, headsets*), men det bryter mot svenskans böjningsmönster, där de vanligaste pluraländelserna är *-or, -ar, -er*. Att tillämpa svenskans pluraländelser på de engelska orden låter ofta väldigt konstigt och språkbrukare föredrar därför att använda den engelska pluralformen. Man ser alltså att denna typ av lånord för med sig problem.

De i min studie undersökta engelska lånord som har samma uttal i såväl engelska som svenska tillhör den här gruppen. Av dessa finns det inte fler än 50 ord i svenskan (Stålhammar 2003:24).

3.1.2 Begreppslån

Begreppslån delas in i *översättningslån* och *betydelselån*. Översättningslån är nybildningar som översätts morfem för morfem direkt från det språket de kommer ifrån (Edlund & Hene 1992:34). Exempel på sådana är *mjukvara* och *hårdvara* från engelskans *software* och *hardware* samt *hatkärlek* och *upplaga* från tyskans *Hassliebe* respektive *Auflage*.

Betydelselån innebär att redan existerande ord får en ny betydelse. Det är alltså inte ordet utan bara den nya betydelsen som importeras. Ett bekant exempel är det engelska ordet *headache* som betyder huvudvärk, men som också används i betydelsen *problem*. Istället för att säga *det där är inte mitt problem* på svenska, kan man alltså i det sammanhanget också använda ordet *huvudvärk*, vilket blir *det är inte min huvudvärk* (Edlund & Hene 1992:35).

3.1.3 Blandlån

Lån av denna typ blandar, som namnet antyder, importerade och svenska ord. Bara en del av det nybildade ordet är alltså inlånad, men det nya ordet är i sin tur en nybildning. *CD-skiva, printa ut, top ten-lista* och *videofilm* är exempel på blandlån (Edlund & Hene 1992:35).

3.2 Uppkomst av lånorden

I avsnitt 3.2.1 och 3.2.2 kommer anledningen till och tidpunkten för importen av undersökningens lånord att behandlas. Lånorden som min

studie grundar sig på är följande: *dejt, fajt, fajtar, fejk, fejka, lajv, mejl, mejlar, tajming, tajt, tejp, tejpar, sajt, skanna, sprej* och *stajla*.¹

3.2.1 Anledning till import

Främmande ord lånas in i ett språk, när det saknas motsvarighet i målspråket. Min undersökning fokuserar på engelska lånord som på 1900-talet helt och hållet dominerade inflytandet på det svenska språket språkligt sett. En anledning till detta är att ”USA har blivit mer tongivande i världen” vilket i sin tur leder till att ”inflödet av engelska ord och uttryck ökat” (Birch-Jensen 2007:156).

Nya ord importerar framförallt inom underhållnings-, kommunikations- och modebranschen, inom nöjeslivet samt inom IT-verksamheten för nya företeelser. Ett annat skäl för importen av engelska lånord som däremot inte saknar svensk beteckning kan även vara den internationella klangen och ”höga hipp-faktor” som dessa skapar hos användare och mottagare (Einarsson 2004:233).

3.2.2 Tidpunkt för import

Ord från andra språk, i det här fallet engelska, lånas in vid olika tidpunkter. När nya tekniska företeelser eller liknande uppstår, såsom *scanning*, kan det ju inte finnas en beteckning för dem sedan tidigare. Däremot kan redan existerande engelska termer lånas in och ersätta befintliga svenska ord, t.ex. *date*. Med hjälp av Svenska språknämndens *Från rondell till gräddfil – Nyord i svenskan från 40-tal till 80-tal* (betecknas i tabell 1 som ”NO”) och *Nyordsboken – Med 2000 nya ord in i 2000-talet* (”NY”) ska här ges en översikt över tidpunkten för inlåningen av undersökningens lånord.

Ur det förstnämnda lexikonet framgår att orden *live*² och *scanna*, liksom den försvenskade formen *sprej* av engelskans *spray*, som har använts i Sverige sedan 1880-talet, dök upp i svenskan för första gången på 1960-talet. *Fejk* och *fejka* hade redan gjort sitt inträde på 1950-talet. Under samma decennium, närmare bestämt år 1952, skrevs också ordet *tejpa* för första gången i en svensk tidning [Expressen 8.12.1952]: ”Tejpa allt med ’Skottetejpen’ – den självhäftande

1 Lånorden skrivs här enligt Språkrådets rekommendationer.

2 Lånorden stavas här enligt angiven källa.

cellofanremsan³”. Substantivet (*tape/tejp*) betecknande just den självhäftande klisterremsan hade redan dykt upp tre år tidigare, år 1949. *Tajma* respektive *tajming* kom till 1958 och nio år senare använde sig exempelvis Dagens Nyheter av verbet i sin försvenskade form [DN 19.7.1967]: ”Vi tajmar kampanjen så att alla skyltar åker upp på en gång den 3 september⁴”. 1968 har ordet *tajt* med betydelse ’åtsittande’ om kläder importerats från engelskan.

Med hjälp av *Nyordsboken – Med 2000 nya ord in i 2000-talet* kunde tidpunkten av inlåningen för de övriga orden bestämmas. Ordet *date*, i betydelsen ’person som man träffar vid en date’, ska enligt *Nyordsboken* ha fått den nya användningen år 1994. På Språkbanken, som är en språklig referensdatabas vid Göteborgs universitet, hittar man träffar på detta lånord från mitten av 1960-talet. Vid en närmare titt kan man dock fastställa man dock att detta lånord före 1994 uteslutande användes i sammanhanget ’up to date’.

Ordet *mejla* kom in i det svenska språket år 1995, men dess substantiv *mejl* ska enligt *Nyordsboken* först ha använts ett år senare, 1996. I takt med det ökade användandet av internet lånades samma år även engelskans *site* med betydelsen för ’webbsida’ in.

Tidpunkten för importen av lånorden *styla* och *fight* kunde inte bestämmas med Svenska språknämndens utgåvor. Däremot anger Stålhammar (2003) (betecknas i tabell 1 som ”MS”) att *fight* redan har funnits i svenskan sedan 1931, varemot ordet *styla* först lånades in år 1996. Den försvenskade formen *stajla* dyker dock, enligt Språkbanken (”SB”), upp redan ett år tidigare.

Tabell 1 ger en sammanfattande översikt över tidpunkten för inlåningen av lånorden från engelskan.

---

3 *Från rondell till gräddfil – Nyord i svenskan från 40-tal till 80-tal* 1988:241

4 *Från rondell till gräddfil – Nyord i svenskan från 40-tal till 80-tal* 1988:239

Tabell 1: Lånordens tidpunkt för import

Lånord (stavning enligt angiven källa)	Datering	Källa
live	1960-talet	NO
scanna	1960-talet	NO
sprej/spray	1960-talet/1880-talet	NO
fejk/fejka	1950-talet	NO
tejpa	1952	NO
tejp/tape	1949	NO
tajma/tajming	1958	NO
tajt	1968	NO
date	1994	NY
mejla	1995	NY
mejl	1996	NY
site	1996	NY
stajla/stayla	1995/1996	MS/SB
fight	1931	MS

3.3. Språkrådets rekommendationer

Språkrådets åsikter om stavningen av engelska lånord är att de bör försvenskas. Det motiveras med ”att behålla ett svenskt system mellan tecken och ljud intakt” (Svenska språkrådets hemsida). Ordet *fight* t.ex. borde alltså skrivas *fajt*, eftersom bokstavsföljden ’aj’ och inte ’igh’ ”betecknar ett a-ljud följt av ett j-ljud i svenskan”. Detsamma gäller för ordet *tight*, som alltså ska skrivas *tajt*.

När man bildar verb av inlånade ord, kan det kännas besvärligt att behålla den engelska stavningen. Det blir lättare att använda en försvenskad stavning; något som också rekommenderas av Språkrådet. Man borde följaktligen skriva *fejka*, *dejta* och *tejpa* istället för *fakea*, *datea* och *tapea*.

Angående stavningen av undersökningens resterande lånord kunde inga rekommendationer hittas. Men eftersom Svenska språkrådets mål är att behålla ett svenskt system mellan stavning och uttal, kan man utgå ifrån att regeln borde vara att försvenska lånorden.

4. Tidigare forskning

Inflytandet som det engelska språket har på svenskan är ett omdiskuterat ämne, som det förvånansvärt nog inte finns mycket forskning om. Detta faktum gäller även om man bara betraktar de engelska lånen som uppvisar samma uttal i svenskan, som min undersökning handlar om.

En källa för det engelska inflytandet på svenskan är Sharps avhandling om engelska i talad svenska (2001). Där undersöker hon bruket av engelska inom två domäner där engelska ord och uttryck är vanliga. Domänerna är för det första affärsspråket i ett internationellt sjöfartsföretag i Stockholm med engelska som koncernspråk och för det andra informellt talspråk hos ungdomar från hela Sverige i åldern 19 till 25 år. Det som Sharp undersöker är engelska ord och uttryck, som omfattar ”äldre och nyare lånord [...], direkta och indirekta lån, engelska egennamn, fraser samt hela satser på engelska” (Sharp 2003). Däremot ingår inte översättningslån som *Ha en bra dag!* och konstruktionslån med svenska ord som *Han är en läkare*.

För min undersökning är det inte viktigt att veta att tjänstemännen på sjöfartsföretaget använder mer engelska än ungdomarna, vilket är ett resultat hos Sharp (2003). Däremot är det intressant att hon kommer fram till att det i ungdomsgruppen finns en markant skillnad mellan pojkar och flickor i fråga om bruket av engelska. De unga männen i hennes undersökning använder tre gånger så mycket engelska som de unga kvinnorna (Sharp 2001:188):

The principal parameter affecting the frequency of code-switches⁵ in the Visby Corpus⁶ was found to be gender. The young women code-switched considerably less often than the young men.

---

5 Termen betecknar det omväxlande bruket av två eller flera språk i samma yttrande eller konversation.

6 Den s.k. Visby Corpus är en sammanställning av oredigerade band från inspelningen av dokusåpan *The Real World – Visby* och omfattar tio timmars spontant tal (Sharp 2001).

Även om Sharp utgår ifrån inspelat material och hennes resultat följaktligen återspeglar situationen i talad svenska så kan vissa slutsatser dras och överföras till mitt ämne. Om män tre gånger så ofta använder engelska ord istället för svenska i tal, så kan man anta att de även i skrift föredrar den ursprungliga stavningen av engelska lånord och att detta fenomen därför är vanligare hos män än kvinnor.

Detta förhållande bekrästs även genom en undersökning som grundar sig på projektet Engelskan i Sverige (EIS) från 1984, som Magnus Ljung har varit huvudansvarig för. Undersökningen som gjordes 1983/1984 omfattar fyra olika aspekter av inflytandet från engelskan på 1980-talet, nämligen ”kontakterna med engelskan, villigheten att använda lånen, attityderna till engelsk [...] behandling av lånen, och förekomsten av lån i pressen (Ljung 1986)”. Svar på dessa frågeställningar uppnåddes med hjälp av en frågeformulär som drygt 1900 personer svarade på.

För att kunna dra slutsatser om språkbrukarnas mottagande av lånen klassificerades dessa i EIS-projektet i nio olika lånetyper, alltså mer detaljerade än vad jag gjorde under avsnitt 3.1. Resultaten visar att tonåringar och unga vuxna är mer positiva till alla slags lån än medelålders och äldre personer, men att det även finns skillnader beträffande vissa lånetyper. Det är inte alltid de yngsta deltagarna som villigast accepterar de engelska lånorden. Ljung (1988:130) kommer fram till att åldersgruppen omfattande 20 till 34-åringar ofta visar större benägenhet till att använda lånorden än ungdomarna i åldern 15 till 19.

Utöver motsatsförhållandet ung-gammal finns det en skillnad även mellan könen. Ljung (1988) påstår att sociolingvister ofta har konstaterat ”att kvinnor är mera benägna att använda prestigeformer⁷ än män, och mindre benägna att använda språkformer som strider mot den officiella normen”. Den officiella normen tycks då vara att lånord borde undvikas. Detta bekräfts i undersökningen för flera av lånen (Ljung 1988:131). Vad som explicit gäller för de direkta lånorden, anpassade och icke-anpassade till svensk stavning, är att kvinnorna även här är mera negativt inställda än männen.

Studien inom EIS-projektet undersöker dock inte enbart användandet och förhållningssättet till lånorden med hänsyn till deltagarnas ålder och kön, utan också andra sociala aspekter står i fokus såsom yrke, utbildning och bostadsort, vilket för med sig vittomfattande resultat. Se vidare Ljung (1985, 1988).

---

7 Med prestigeformer avses de försvenskade formerna.

5. Material och metod

Min studie som genomfördes med 65 personer är kvantitativ vilket innebär att antalet engelska lånord med engelsk stavning kommer att presenteras mer eller mindre statistiskt där variablerna ålder och kön kommer att sättas i förhållande till varandra.

I följande kapitel redogörs för undersökningens tillvägagångssätt för att uppnå tillförlitliga resultat. I avsnitt 5.1 presenteras först en gång de engelska lånorden som min studie bygger på. Valet av lånorden motiveras i detta avsnitt. Därefter följer ett avsnitt, 5.2, som behandlar den åldersmässiga indelningen i fyra grupper. Urvalet av informanter och vilka krav som ställdes på dem beskrivs i avsnitt 5.3. Själva genomförandet av undersökningen behandlas i avsnitt 5.4. Hur felskrivningar har grupperats i studien beskrivs slutligen i avsnitt 5.5.

5.1 Urval av ord

Orden för undersökningen (bilaga 1) valdes ut efter graden av frekvens, som i stort sett bestämdes med hjälp av Språkbanken. Alla exempelorden, inklusive deras sammansättningar, har åtminstone 100 träffar i Språkbankens frekvenstabeller. Ord som t. ex. *rejt* eller *nörd* uppfyller inte dessa krav.

Språkbrukarna skulle också vara förtrogna med undersökningens lånord. Man känner omedelbart igen ord som *mejl*, *dejt* och *tejp*. Utöver dessa togs även de tillhörande verben med, *mejla*, *dejta* och *tejp*. Mycket frekventa är också *sprej* och *fejk/fejka*. Andra bekanta ord som uppvisar fler än 100 träffar i Språkbanken och som därför finns med i undersökningen är *fajt*, *lajv*, *tajming*, *sajt*, *skanna*, *stajla* och *tajt*.

5.2 Åldersmässig indelning

För att jag skulle kunna uppnå mer detaljerade resultat omfattar åldersindelningen fyra grupper. Ett omfång på tre grupper anser jag för lite eftersom det inte ger så stor spridning, och fem grupper medför

praktiska svårigheter såsom oöversiktlighet och för små åldersintervaller. Fyra åldersgrupper anser jag vara en bra kompromiss. Intervallerna omfattar alltså följande grupper:

- 1 16–20 år
- 2 21–35 år
- 3 36–55 år
- 4 56 < år

Den yngsta gruppen omfattar bara fem år, eftersom yngre personers språkbruk skiljer sig drastiskt från de äldres. Ungdomar påverkas lättare av faktorer utifrån och är känsligare för gruppsyck än äldre personer (Ljung 1998:130), vilket kan återspeglas kraftigt i ungdomarnas språkbruk.

Nästa grupp omfattar femton år och den tredje tjugo, eftersom jag anser att skillnaden rörande språkbruket avtar med informanternas ålder. Detta befästs också av Ljung: ”Ju äldre de [språkbrukarna] blir, desto mera känsliga blir de för normerna” (Ljung 1988:130), vilket går hand i hand med en anpassning till vuxenlivet. Den sista gruppen spänner slutligen från åldern 56 till de äldsta informanterna som är 82 år.

5.3 Urval av informanter

Det enda kravet som ställdes på informanterna var att de hade svenska som modersmål. Inga andra komponenter spelade roll för undersökningen. Slumpmässigt tillfrågade jag personer om de var intresserade av att delta i ett språkvetenskapligt test. Platser där undersökningen ägde rum var ett äldreboende och ett bibliotek i Göteborg, ett gymnasium i en mindre västsvensk stad och kaféet på ett universitet i Västsverige. Som tidigare nämnts skedde urvalet helt slumpmässigt. Jag var närvarande vid samtliga undersökningstillfällen, förutom på gymnasiet där en lärare genomförde undersökningen.

Fördelningen av informanterna enligt ålder och kön framgår av tabell 2 nedan.

Tabell 2: Antal informanter fördelat på kön och ålder

Ålder	Män	Kvinnor
16–20	8	9
21–35	12	12
36–55	6	8
56–82	4	6
Totalt	30	35

5.4 Genomförande

Med de utvalda lånorden *dejt, fajt, fajtar, fejk, fejka, lajv, mejl, mejlar, tajming, tajt, tejp, tejpar, sajt, skanna, sprej* och *stajla* bildade jag antingen meningar själv eller tog autentiska exempel från Språkbanken vid Göteborgs universitet. En del av dessa sistnämnda exempel förkortades. Sammanlagt utgörs undersökningsmaterialet av elva meningar som innehåller de sexton tidigare nämnda lånorden. Med hänsyn till informanternas tid och tålamod består undersökningen inte av alltför många exempelmeningar.

Jag läste de elva meningarna högt för informanterna, som i sin tur skrev ner dem. För att utesluta att informanterna medvetet skulle försöka påverka resultatet, talade jag inte om för dem vad syftet med undersökningen var förrän den var slut. Ofta kom de dock själva redan under testet på vad den gick ut på. Efter undersökningen frågade jag dem för säkerhetsskull om de skrev som de brukar göra, eller om de inte kände till orden sedan tidigare, om de verkligen hade skrivit dem så i en normal vardagssituation. Alla svarade ja på denna fråga.

5.5 Klassificering av felstavningar

En försvårande komponent i analysprocessen var en del felstavningar av lånorden. På grund av att materialbortfallet hade varit för svårt att kompensera om varenda inlämning innehållande felstavade lånord hade fallit bort, valde jag istället att klassificera dessa felstavningar som engelska respektive försvenskade former. Detta bestämde jag mig för eftersom vissa inskott av eller alternativ till särskilda bokstäver talar för

den försvenskade, medan andra talar för den engelska varianten. Bara de sex fallen som absolut inte kunde klassificeras togs slutligen inte med i analysen.

Vid orden *scana* och *skana* skulle nog ingen tveka om att det i första fallet rör sig om det engelska sättet att skriva *scanna* och i det andra om det försvenskade. Den avgörande punkten ligger vid valet av den andra bokstaven och inte att det saknas ett 'n' i bägge orden.

När man betraktar ordet *life* handlar det antagligen även här om ett stavfel. Om personen hade vetat att ordet egentligen skrivs *live* hade han eller hon förmodligen gjort detta – och inte haft tanken att skriva *lajv*. Däremot är det svårare att avgöra om informanten tänkte "engelskt" eller "svenskt" vid skrivandet av *light*. Jag skulle tro att personen hade skrivit *live* om han eller hon inte hade hört fel. *Live* med just det stavningssättet är så frekvent i det svenska språket att inte en enda person i min undersökning använde sig av försvenskningen *lajv*. Det kan dock bero på sammanhanget i vilket ordet används. Resultatet hade antagligen sett annorlunda ut, om det hade varit fråga om *lajv* i betydelsen 'rollspel', vilket brukar stavas just *lajv*.

Stavningen *mej* uppvisar snarare ett slarvfel, där de två sista bokstäverna har blandats ihop. Det handlar självklart om den försvenskade formen, nämligen *mejl*.

Vad som är ett vanligt fel vid skrivandet av de svenska formerna av engelska lånord är sättet att stava 'ej' och 'aj' i exempelvis ord som *mejlar*, *tejpar*, *fejka*, *stajla* eller *fajtar*. Det förekommer ofta varianter som *meilar*, *teipar*, *feika*, *stailar* eller *faitar*, där i:et ska föreställa ett 'j'. Detta gäller även för följande förekomster: *taipar* och *faika*. I de här fallen har e:et dessutom omvandlats till ett 'a'. Att detta 'a' smög sig in här kan bero på att informanten hade de engelska orden och deras ursprungliga stavningssätt, *tape* (*tapar*) respektive *fake* (*fakar*), i bakhuvudet men egentligen brukar stava orden på svenskt vis, vilket i:et, som ju föreställer ett 'j', talar för. Alla de här sätten att skriva de engelska lånorden på anser jag därför som försvenskade varianter, även om de är felstavade. Detsamma gäller i sin tur inte bara för ovannämnda verb utan också för deras tillhörande substantiv.

Ordet *tajming* respektive *timing* uppvisar utöver dessa två rättstavade former ytterligare fem felaktiga: *timening*, *timeing*, *tajming*, *taiming* och *tajmning*. Som tidigare nämnts räknas de tre sista stavningssätten som försvenskade varianter: i *tajming* har det tillagts ett 'i' framför j:et, i *taiming* föreställer i:et ett 'j' och i *tajmning* lade informanten den annars vanliga svenska ändelsen *-ning* till den försvenskade roten. Ingen av dessa tre varianter uppvisar några kännetecken på den

engelska stavningen. Däremot är fallet så hos *timening* och *timeing*, där e:et kvarstår. Orden *timening* och *timeing* klassificeras alltså som engelska former även om det i det första fallet har bibehållits den svenska ändelsen *-ning*.

Andra exempel på felstavningar där 'i' motsvarar 'j' är *tait* och *sait*, som ska föreställa de svenska formerna *tajt* och *sajt* och som därför tillhör den försvenskade gruppen. Formen *saigt* däremot är svårare att bestämma tillhörighet för. Jag antar att g:et finns med för att det kan uttalas som ett 'j'. Även om det redan finns ett 'i' som kan tänkas föreställa ett 'j' valde personen att ta med g:et. Det förekommer dock som tidigare beskrivits sådana dubbelkonstruktioner av 'j'-ljudet. På grund av detta anses *saigt* som en försvenskad form av *site*.

Ytterligare intressanta exempel på felstavningar är *stayla*, *staila* och *stila* av formerna *stajla* respektive *styla*. Den första varianten klassificerades som försvenskad, då personen kan ha blandat ihop bokstäverna 'y' och 'j', eftersom a:et, som talar för den svenska varianten, finns med. Även *staila* betraktar jag som en svensk stavning, vilket kan jämföras med samma förekomst hos ord som *tait* och *sait*. *Stila* däremot räknas som engelsk stavning, eftersom personen förmodligen inte kunde skilja mellan 'i' och 'y'. I engelskan uttalas vokalen 'i' som svenskans 'aj' som i sin tur även motsvarar engelskans 'y'. Därför är det troligt att informanten skulle ha skrivit *styla*.

Även om jag kan ha misstolkat något stavningssätt och därför kanske klassificerat något ord fel kommer det troligen inte att påverka resultaten, eftersom varje felstavning bara gjordes av enstaka personer.

6. Resultat

I detta kapitel kommer resultaten av undersökningen att redovisas. Det insamlade materialet analyserades och resultaten sammanställdes i tabellform.

6.1. Fördelning på ålder

Från de sexton lånorden som undersökts redovisar tabell 3 det antal lånord som uppvisar engelsk stavning hos deltagarna fördelade på ålder, men inte separerat i kön. Detta för att ge en total översikt över frekvensen av den engelska stavningen hos män och kvinnor sammanlagt.

Tabell 3: Antal lånord med engelsk stavning av de 16 undersökta orden fördelade på fyra åldersgrupper

Ålder	Antal engelskstavade lånord i genomsnitt hos både män och kvinnor
16–20 (tonåringar)	9,6
21–35 (unga vuxna)	8,4
36–55 (äldre vuxna)	7,6
56–82 (seniorer)	7,5

Det framgår av tabellen att den engelska stavningen av lånord är mest frekvent hos tonåringarna. De använder oftare än övriga åldersgrupper det engelska stavningssättet. I genomsnitt uppvisar drygt nio av de sexton lånorden engelsk stavning i denna grupp. Detta fenomen avtar uppenbarligen med stigande ålder, vilket redan blir synligt i gruppen för de yngre vuxna. Genomsnittligt använder de den engelska stavningen i 52,5 % av fallen, vilket motsvarar 8,4 ord per person.

Informanter i 36- till 55-årsåldern skrev 47,5 % av lånorden i sina ursprungliga engelska former. Som tabellen visar förhåller det sig nästan likadant för seniorerna med 46,9 % av engelsk stavning. Det kan följaktligen konstateras att bruket av den engelska stavningen av lånord inte skiljer sig bland de äldre vuxna och seniorerna. Dessa grupper kan slås ihop och se ut som i tabell 4:

Tabell 4: Antal lånord med engelsk stavning av de 16 undersökta orden fördelade på tre åldersgrupper

Ålder	Antal engelskstavade lånord i genomsnitt hos både män och kvinnor
16–20	9,6
21–35	8,4
36–82	7,5

Det blir alltså tydligt att företeelsen att ”skriva engelskt” avtar med åldern. Där ungdomar mellan sexton och tjugo år skrev drygt nio av de sexton lånorden enligt engelskt stavningsmönster, gjordes detta av de unga vuxna vid 8,4 ord och av personer i den sista åldersgruppen slutligen bara vid 7,5 ord.

Med åldern förhåller det sig alltså så som Ljung (1988) redan har påpekat: ”ju yngre man är, desto villigare är man också att acceptera och använda de engelska lånen (Ljung 1988:130)”. Även om Ljung här inte i första hand pratar om sätten att stava, utan om bruket av lånorden i allmänhet, kan detta sakförhållande ses som en tendens gällande också stavningen.

6.2. Fördelning på ålder och kön

Att frekvensen av den engelska stavningen avtar med åldern gäller också om man betraktar resultatet fördelade på kön:

Tabell 5: Antal lånord med engelsk stavning fördelat på fyra åldersgrupper hos män och kvinnor

Ålder	Män	Kvinnor
16–20	9,9	9,3
21–35	8,5	8,25
36–55	7,8	7,4
56–82	7,75	7,3
Genomsnitt	8,5	8,2

Vidare kan man konstatera att det finns en skillnad i bruket av den engelska stavningen mellan män och kvinnor oavsett ålder. I genomsnitt stavade männen i min undersökning i 53 % – mot kvinnornas 51 % – av fallen ”engelskt”. Det betyder att båda könen använde sig av det engelska sättet att stava vid ungefär hälften av lånorden, med skillnaden att denna företeelse är 2 procentenheter vanligare hos män.

Inte heller i tabell 5 skiljer sig de två sista åldersgrupperna åt nämnvärt, vilket gör att jag i det följande ska utgå ifrån tre åldersgrupper: 16–20 år (tonåringar), 21–35 år (unga vuxna) och 36–82 år (äldre personer), enligt tabell 6:

Tabell 6: Antal lånord med engelsk stavning av de 16 undersökta orden fördelade på tre åldersgrupper

Ålder	Män	Kvinnor
16–20	9,9	9,3
21–35	8,5	8,25
36–82	7,8	7,4
Genomsnitt	8,5 ⁸	8,2

⁸ Genomsnittet beräknades genom att dividera det totala antalet engelska stavningar med antalet informanter för de separata grupperna.

Undersökningen visar det som Ljung tidigare har kommit fram till, nämligen att män är mera benägna att bryta mot språknormer (se 3.3) än kvinnor (Ljung 1988:131). De sistnämnda använder oftare prestigeformer. I den här undersökningen stavade kvinnor i genomsnitt 8,2 lånord på engelska, medan männens värde ligger på 8,5, dvs. kvinnorna höll sig till språknormerna i 49 % och männen i 47 % av fallen. Skillnaden är inte överväldigande stor, men däremot finns det större skillnader mellan åldersgrupperna än mellan män och kvinnor. Hos tonåringar skiljer sig företeelsen åt med 3,75 %, dvs. pojkarna använder i 3,75 % fler fall av det engelska sättet att stava än vad flickorna gör. För personer i 21- till 35-årsåldern minskar denna skillnad till 1,5 % för att i den sista åldersgruppen öka igen till 2,5 %.

6.3. Stavningen hos de enstaka lånorden

Ett annat resultat av undersökningen är de enskilda engelskstavade lånordens frekvens, som tabell 7 förtydligar.

Tabell 7: Antal engelska stavningar hos de enskilda lånorden

Lånord, engelsk stavning	Antal lånord med engelsk stavning	Antal lånord med svensk stavning	Lånord, svensk stavning
live	65	0	lajv
spray	58	7	sprej
styla	54	11	stajla
scanna	51	14	skanna
fight	51	14	fajt
fightar	44	21	fajtar
tight	44	21	tajt
mail	41	24	mejl
mailar	38	27	mejlar
timing	36	29	tajming
date	28	37	dejt
site	24	41	sajt
tape	9	56	tejp
fake	6	59	fejk
fakea	2	63	fejka
tapar	0	65	tejpa

Av de 65 informanter som deltog i undersökningen, finns det ingen som stavade *lajv* just på detta sätt. Detta kan, som sagt, bero på att den svenska stavningen är upptaget som beteckning för ”rollspel”. Den engelska stavningen är vanligt förekommande också hos orden *spray* och *styla*, som stavades så av 58 respektive 54 informanter. Detsamma gäller för lånorden *scanna* och *fight* och dess verb *fightar*, som alla tre övervägande används i sina ursprungliga engelska former. Bara 14 av undersökningens deltagare skrev *skanna* och *fajt*, medan 21 skrev *fajtar*. Det förekommer följaktligen en skillnad i stavningssätten för substantiv och verb av ett och samma lånord. Det blir också tydligt för ordparen *tejp-tejpar*, *fejk-fejka*, *mail-mailar* och *fight-fightar*⁹. Ordet *tejp* stavas vanligen enligt svenskt mönster. 56 deltagare, vilket motsvarar 86 %, använde denna stavningstyp varemot det, för det tillhörande verbet, var hela 100 %. Lite annorlunda förhåller det sig med *fejk* och *fejkar*, som 59 respektive 63 deltagare skrev med försvenskad stavning. Det engelska stavningssättet *fakea* förekom alltså två gånger. Men regeln verkar vara att använda de försvenskade formerna i alla fall för verben *fejka* och *tejpar* i den här undersökningen. Annorlunda är det för verbet *mailar*, som i 58,5 % av fallen stavas just så i förhållandet till substantivets engelska stavning som utgör 63 %. Även orden *fight* och *fightar* uppträder mestadels i sina engelska stavningsformer. I 78 % respektive 68 % händer detta för de två lånorden. Majoriten skriver alltså hellre de två sistnämnda ordparen på engelska än svenska. Däremot stavas orden *tejp* och *fejk* och deras respektive verb vanligtvis enligt svenskt mönster.

Adjektivet *tight* stavas lite mer än två gånger så ofta på engelska än på svenska, nämligen i 44 av 65 fall. Även ordet *timing* stavas oftare i den här formen än som det försvenskade *tajming*. Motsatt är det för orden *dejt* och *sajt*, där den engelska formen oftare har undvikits. För dessa ord är det bara 43 % respektive 37 %, som använder sig av den engelska stavningen.

6.4. Stavningen av ordparen

Mer detaljerade resultat av stavningssätten av ordparen *fightar-fight*, *tejpar-tejp*, *mailar-mail* och *fejka-fejk* visar tabell 8. Eftersom det förekom olika stavningar mellan substantiv och verb av samma lånord i

---

9 Ordparen stavas här såsom av majoriteten i undersökningen.

undersökningen, ska tabellen förtydliga förekomsten av de olika stavningskombinationerna.

Tabell 8: Antal stavningar av de redovisade ordparen

Ordpar	Totalt	16–20		21–35		36–55		56–82	
		Män	Kvin	M	K	M	K	M	K
fightar – fight	42	7	8	7	7	3	3	3	4
fajtar – fajt	12	1	-	1	3	2	2	1	2
fajtar – fight	9	-	1	2	2	1	3	-	-
fightar – fajt	2	-	-	2	-	-	-	-	-
tejpar – tejp	56	8	9	11	11	5	7	2	3
tejpar – tape	9	-	-	1	1	1	1	2	3
mailar – mail	37	6	8	8	8	2	2	2	1
mejlar – mejl	24	2	-	3	3	4	5	2	5
mejlar – mail	4	-	1	-	1	1	1	-	-
fejka – fejk	59	6	7	12	11	5	8	4	6
fejka – fake	4	-	2	-	1	1	-	-	-
fakea – fake	2	2	-	-	-	-	-	-	-

6.4.1 Ordparet *fightar* – *fight*

Som framgår av tabell 8 är användningen av det engelska sättet att stava orden *fightar* och *fight* störst, då nästan 65 % använder sig just av dessa former. Fördelningen mellan könen är jämn. På grund av att informanterna mellan 16 och 35 år är dubbelt så många (41 personer) som de äldre personerna (24 personer) i undersökningen, kan även fördelningen mellan åldrarna betecknas som utjämnad. Annorlunda förhåller det sig med varianterna *fajtar* och *fajt*. Här är det 12 av 65

informanter , vilket motsvarar 18,5 %, som skriver de försvenskade formerna. Det verkar som om kvinnor lite oftare än män använder sig av det försvenskade sättet att stava detta ordpar. Framförallt i åldersgruppen 21–35 år syns detta. Eftersom alla stavningsvarianterna förutom paret *fightar-fight* inte är så frekventa är det svårt att dra tillförlitliga slutsatser för dessa gällande stavning beroende på ålder och kön. Dessutom har antalet informanter efter indelningen i åtta grupper efter ålder och kön minskat i varje ny grupp, vilket bidrar till ovannämnda svårighet. För att återgå till stavningskombinationen kan det nämnas att *fajtar-fight* skrevs så av 14 %. Det är framförallt kvinnor, oavsett ålder, som stavar substantivet på engelska och det tillhörande verbet på svenska. Dock verkar det som om de äldsta informanterna i undersökningen inte finner detta stavningssätt användbart. Däremot är det vanligast hos personer mellan 21 och 55 år. Paret *fightar* och *fajt* skrevs slutligen bara två gånger och det bara av män i 21- till 35-årsåldern. Den kombinationen förekommer följaktligen nästan aldrig. Det är vanligast att stava dessa två lånord i sina engelska former, men också det försvenskade sättet förekommer i en och samma kontext. Blandade kombinationer, dvs. där substantivet stavas på engelska och verbet på svenska och vice versa är sällsynta.

6.4.2 Ordparet *tejpar – tejp*

Av ordparet *tejpar-tejp* förekommer det bara två stavningskombinationer av verb och substantiv. Dessa är för det första de båda försvenskade formerna *tejpar* och *tejp*, och för det andra verbet *tejpar* som försvenskas medan substantivet *tape* behåller sin engelska form. Den första kombinationen dominerar helt och hållet. I undersökningen använde 86 % det försvenskade sättet att stava de två orden. Denna variant är mycket frekvent i alla åldrar. Dock finns det en tendens att kvinnor, som vid föregående ordpar, oftare än män stavar såväl substantiv som verb på svenska. Annorlunda förhåller det sig för varianten *tejpar-tape*, som stavades så av bara nio personer, 14 %. Det finns ingen skillnad i bruket av denna kombination mellan könen. Däremot verkar åldern vara en faktor som spelar in. Tonåringar har nämligen inte använt denna blandning mellan försvenskningen och den engelska formen vid skrivandet av de här orden.

6.4.3 Ordparet *mailar* – *mail*

För ordparet *mailar-mail* finns det tre stavningskombinationer i undersökningen. De mest frekventa är de enhetliga, dvs. där substantiv och verb i båda fallen antingen stavas på engelska eller på svenska. Det mest frekventa är det förstnämnda, där undersökningens deltagare skrev *mailar* och *mail*. Detta skedde i 57 % av fallen. Det går inte att urskilja en direkt skillnad mellan könen gällande att stava engelskt respektive svenskt. Bara i gruppen för tonåringar utgör de åtta tjejer som skriver båda orden på engelska en majoritet, då detta gjordes enbart av sex pojkar. Skillnaden är dock inte överväldigande stor. Om man däremot betraktar åldern hittar man större skillnader. Så är det också framförallt de yngre personerna upp till 35-årsåldern som använder dessa former. Av de 37 som skrev *mailar* och *mail* i sina ursprungliga engelska former är det 30 av de yngre vuxna som skrev så. Även om de äldre åldersgrupperna kan ses som underrepresenterade är skillnaden i stavningen beroende på åldern fortfarande tydlig. Personer från och med 56 år föredrar att använda de försvenskade formerna *mejlar* och *mejl*. Här är det än en gång kvinnorna som oftare brukar de försvenskade varianterna. Detta syns starkast i de två sista åldersgrupperna, där förhållandet i den första är 5:4 (kvinnor och män) och i den andra 5:2. Hos personerna i åldern 16 till 35 år återfinns denna stavningskombination bara i åtta fall, medan den hos de äldre förekommer sexton gånger.

Liksom hos de tidigare ordparen uppträder även här en blandad kombination, sättet att stava *mejlar* på svenska och *mail* på engelska. Så har gjorts av fyra personer, män och kvinnor i alla åldersgrupper förutom den äldsta. Det går dock inte att dra tillförlitliga slutsatser på ett så litet urval av informanter. Det kan bara konstateras att försvenskningen av verbet och kvarhållandet av den engelska stavningen hos substantivet inte är så frekvent i en och samma mening, då detta bara gjordes av 6 %. Den stora majoriteten av språkbrukarna i undersökningen väljer att stava olika ordklasser av samma ord antingen engelskt eller svenskt.

6.4.4 Ordparet *fejka* – *fejk*

För orden *fejka-fejk* gäller samma sak som för ordparet *tejpar-tejp*; de används av en stor majoritet, 91 %, av språkbrukarna i sina försvenskade varianter *fejka* och *fejk*. De här formerna är mycket frekventa i samtliga åldersgrupper. Utifrån könsaspekten kan det

konstateras att det, i alla åldrar förutom gruppen 21 till 35, är kvinnorna som använder dessa försvenskade former lite oftare än männen. Hos männen kan det dock, som resultaten visar, förekomma engelska stavningar av båda orden, dvs. *fakea* och *fake*. Detta är dock mycket ovanligt och förekom bara hos två tonåringar. Kombinationen *fejka-fake* uppträdde i fyra av fallen, hos två kvinnliga tonåringar, en kvinna i 21–35-årsgruppen och en man i den tredje åldersgruppen. Även denna kombination kan betecknas som ganska ovanlig. Det mest frekventa sättet att stava orden *fejka* och *fejk* är de försvenskade varianter, som verkar ha slagit igenom bland språkbrukare.

6.5. Sammanfattning

Undersökningen har visat att åldern är en viktig faktor som spelar in på benägenheten att använda den engelska stavningen vid lånord i svenskan. Tonåringar och unga personer använder oftare än äldre detta sätt att stava. Skillnaden mellan de yngsta och de äldsta informanterna i undersökningen ligger på ungefär två av de sexton orden. Vid dessa använder sig tonåringarna oftare än de äldre av den engelska stavningen. Men könsfaktorn kan inte heller uteslutas. Det blir tydligt att det även här finns en skillnad. Männen i undersökningen använder oberoende av ålder och i fler fall än kvinnor lånordens ursprungliga stavningar. Kvinnor håller sig i 49 % av fallen till språknormen, dvs. försvenskningen av engelska lånord, i motsats till männens värde på 47 %. I gruppen för tonåringar och 36-82-åringar är skillnaden större än i den mellanliggande gruppen, men den ligger alltid omkring 3 %.

Även frekvensen av den engelska stavningen av varje enskilt ord har undersökts. Det visade sig att orden *fight*, *fightar*, *live*, *mail*, *mailar*, *scanna*, *spray*, *styla*, *tight* och *timing* främst förekommer med dessa engelska stavningar. *Dejt* och *sajt* stavas enligt svensk norm av majoriten och orden *tejp*, *fejk*, *fejka* och *tejpar* användes slutligen nästan bara enligt svenskt stavningsmönster. Utöver dessa ord i allmänhet har de fyra förekommande ordparen, bestående av ett lånords substantiv och verb, betraktats närmare. Resultatet blev att de enhetliga sätten att stava substantiv och verb till ett lånord överväger. Tydligast blir detta för ordparen *tejpar-tejp* och *fejka-fejk*. Dessa två stavas av 86 % respektive 91 % av personerna på svenska. För ordparen *fightar-fight* och *mailar-mail* dominerar den engelska stavningen, men även ett stort antal av informanterna använder de försvenskade formerna för substantiv och verb.

7. Diskussion

Som undersökningen har visat är yngre personer och män mer benägna att använda den engelska stavningen av lånord. Företeelsen att ”stava engelskt” avtar följaktligen med åldern och är mindre frekvent hos kvinnor. Vad kan detta då bero på?

På många större företag i Sverige har engelska blivit koncernspråket. Det resulterar i domänförluster som blir tydliga i musik-, reklam-, sport- och databranschen. Om företagsanställda dagligen författar dokument på engelska på sin arbetsplats, är det troligt att de även i sina privata liv håller sig till den engelska stavningen när de skriver lånord. Eftersom majoriteten av de anställda inom sport- och databranschen är män kan detta vara en faktor som bidrar till att männen dominerar i bruket av det engelska stavnings sättet av lånord.

Förklaringen till att också tonåringar är en grupp som mest tenderar till att stava engelska lånord i sina ursprungliga former kan vara att de lättast påverkas av sin omgivning. Att använda engelska ord inom reklam- och modevärlden tycks vara internationellt och trendigt och hjälper företag att verka ungdomliga om deras målgrupp just är unga människor. Dessutom har yngre personer större tillgång till amerikansk kultur i form av film, musik och TV. Ju oftare man ser engelska runt omkring sig, desto starkare påverkas man – och framförallt ungdomar – av det engelska sättet att stava orden. Det kan få människor att omedvetet välja att skriva lånorden på engelska.

Att orden *tejpar* och *fejka* nästan uteslutande stavades enligt svensk norm kan förklaras med att den engelska stavningen i de fallen skulle föra med sig för stora problem. Såväl stavningen *tapea* som också *fakea* är mycket olämpliga och undviks för det mesta. (Bara två personer i undersökningen skrev *fakea*.) Eftersom verben i allmänhet försvenskas kan man anta att detta sätt att stava förs över till de tillhörande substantiven. Både *tejp* och *fejk* har nämligen av majoriten stavats på svenska. På grund av att de övriga verben inte slutar på vokal är det enklare att tillägga svenskans verbändelse *-ar* på dessa lånord och samtidigt hålla kvar vid den ursprungliga stavningen, vilket gjordes av de flesta informanterna.

Slutligen ska också nämnas att en kvinna bland undersökningens deltagare berättade att ju oftare hon har skrivit ett engelskt lånord, desto sannolikare är det att hon försvenskar det. Det skulle betyda att lånord som importerades till svenskan för länge sedan, oftare stavas på det svenska sättet. Denna förklaring låter rimlig och stämmer i alla fall in på *fejk* och *tejp* och deras verb. Kanske kommer även försvenskningar av de nyare lånorden att anammas med tiden och det skulle vara intressant att se en uppföljning av det här ämnet om några år.

8. Litteraturförteckning

- Birch-Jensen, Jörgen 2007. *Från rista till chatta. Historien om det svenska språket*. Göteborg: Albert Bonniers Förlag.
- Einarsson, Jan 2004. *Språksociologi*. Lund: Studentlitteratur.
- Edlund, Lars-Erik & Birgitta Hene 1992. *Lånord i svenskan. Om språkförändringar i tid och rum*. Wiken.
- Från rondell till gräddfil. Nya ord i svenskan från 40-tal till 80-tal* 1988. Andra upplagan. Svenska språknämnden & Esselte Studium AB.
- Ljung, Magnus 1985. *Lam anka – ett måste. En undersökning av engelska i svenskan, dess mottagande och spridning*. Stockholm: Engelska institutionen, Stockholms universitet.
- Ljung, Magnus 1986. Undersökningen Engelskan i Sverige. I: *Språkvård* 1986/1:5-10, Tidskrift utgiven av Svenska språknämnden.
- Ljung, Magnus 1988. *Skinheads, hackers och lama ankor. Engelskan i 80-talets svenska*. Stockholm.
- Moberg, Lena 2000. *Nyordsboken – Med 2000 nya ord in i 2000-talet*. Stockholm: Svenska språknämnden & Norstedts Ordbok.
- Sharp, Harriet 2001. *English in Spoken Swedish. A Corpus Study of Two Discourse Domains*. Stockholm: Almqvist & Wiksell International.
- Sharp, Harriet 2003. Engelskan i svenskan: Namn, citatlekar och okej. *Språkvård* 2003/2:4–9, Tidskrift utgiven av Svenska språknämnden.
- Stålhammar, Mall 2003. *Engelskan i svenskan. Engelska lånord under 1900-talet*. Göteborg: Institutionen för svenska språket, Göteborgs universitet.

Språkbanken vid Göteborgs universitet. Hämtad från <http://spraakbanken.gu.se/> Hämtad 28 september 2007

Veckans språkråd 2003 vecka 18. Hämtad från http://www.spraknamnden.se/fragor/arkiv_sprakrad_03.htm Hämtad 14 november 2007

9. Bilaga

Bilaga 1: Meningarna innehållande de 16 undersökta lånorden

1. Hur ser en bra dejt ut?
2. U2 spelade lajv på Ullevi igår.
3. Tjejers tajming är inte så bra när de håller på att stajla sig.
4. Kassörskor måste skanna minst 40 varor i minuten.
5. Det var en tuff fajt mellan IFK och Öis.
6. Second hand-affärer är bra för den med tajt budget.
7. Risken finns att de fajtar ihjäl varandra.
8. Polisen använder tjock tejp när de tejpar fast den uppbrutna plåten.
9. Dagens ungdomar mejlar alltmer, får fler mejl och har ofta en egen sajt på nätet.
10. Ni får inte fejka, säger läraren, som är van vid fejk.
11. Det finns nikotinersättningsmedel i form av tuggummi, plåster och sprej.